

ע"פ 24752/04/16 - גידה רן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 24752-04-16 גידה רן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
מערער	גידה רן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

פתח דבר

1. לפני ערעור כנגד הכרעת דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה מיום 16.12.2015 בתיק תת"ע 7460-05-14 (כב' השופט יהושע צימרמן), לפיו הורשע המערער בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ותקנה 169 א' לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

על המערער נגזרו העונשים הבאים: הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר הוטל על המערער בתיק קודם, לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר בפועל בן חודשיים שירוצה בחופף לעונש המאסר שהופעל; מאסר על תנאי בן 5 חודשים, לבל יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בפסילה; הפעלת פסילה על תנאי לתקופה של 4 חודשים שהוטלה על המערער בתיק קודם; פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים שתרוצה בחופף לפסילה שהופעלה; פסילה על תנאי למשך 6 חודשים לבל יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, או נהיגה בפסילה; התחייבות כספית בסך 3,000 ש"ח לשנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או נהיגה בפסילה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, המערער נהג ברכב בשעת לילה מאוחרת, בכביש 5720 מול הכניסה לחופית, בהיותו שיכור, כאשר בדוגמא של ליטר אויר נשוף שלו נמצא ריכוז של 340 מיקרוגרם, העולה על המידה הקבועה בחוק.

ערעורו של המערער מופנה כנגד הכרעת הדין.

פסק הדין של בית משפט קמא

3. במסגרת הכרעת הדין דן בית המשפט קמא בשאלת זיהויו של המערער וקשירתו לתרשומות עדי התביעה, וזאת על רקע הטענה כי החתימה הרשומה בסעיף 8 בת/8 כחתימת הנהג איננה חתימתו.

בית המשפט קמא ציין בהקשר זה כי המערער סרב באופן עקבי לחתום על מסמכי השוטרים, וכי המקום היחיד בו מתנוססת חתימה הינו סעיף 8/ת-8, לגביה טוען המערער כי זו אינה חתימתו.

לאחר ששמע בית המשפט קמא את מומחה ההגנה בעניין זה, הגיע לכלל מסקנה לפיה לא ניתן לדעת בוודאות מי חתם את החתימה האמורה, בקובעו: **"יתכן כי הנאשם חתם חתימה זו ואולם באותה מידה יתכן כי אחר חתם. מאחר ובמשפט פלילי עסקינן אני קובע כי בשל הספק שהתעורר אני מתעלם מהחלק בתרשומת השוטרים עליו מתנוססת חתימה זו"**.

אלא לצד זאת קבע בית המשפט קמא כי אף בהנחה שיש להתעלם מחלק זה בתרשומת השוטר, הרי שאין בכך כדי להביא לזיכוי של המערער. בהכרעת הדין הובהר כי מטרתו העיקרית של סעיף 8 ב-ת-8 הנושא כותרת "דרישה להבדק" הינה הסברת המשמעות המשפטית הנלווית לסירוב להיבדק, ומכאן שחשיבות רבה לו כאשר עבירת השכרות הינה מכוח סירוב להיבדק, ואולם בנסיבות המקרה דנן, המערער לא טען כי סרב לתת דגימת אויר נשוף. המערער נבדק, נשף והתקבלה תוצאת הנשיפה, לפיכך, השאלה מי הוא החתום על סעיף 8 האמור, אינה מעלה או מורידה בשאלת אשמתו של המערער.

בית המשפט קמא אף קבע כי עיון ביתר תרשומות השוטרים ובחומר הראיות מוליך למסקנה כי המערער הוא האדם אשר לגביו נערכו התרשומות והוא האדם אשר ביצע את בדיקת הינשוף שבתיק. בית המשפט קמא שוכנע כי כל תרשומות השוטרים מתייחסות למערער, כי לא נפלה כל טעות בזיהוי, וכי אין בספק שהתעורר באשר לחתימה על סעיף 8 ל-ת-8 כדי להפריך מסקנה זו.

4. בית משפט קמא ציין בהכרעת דינו כי המערער הצטייד בקבלה מהמסעדה בה שהה כדי להוכיח את טענתו לפיה שתה משקה תפוזים מוגז, להבדיל ממשקה אלכוהולי, אלא שבכך אין ראייה כי המערער לא שתה משקה אלכוהולי קודם לכן או אף לאחר מכן, בפרט נוכח העובדה שמועד הפקת החשבונית היה בשעה 1:52 ועד שעת עצירת רכבו על ידי השוטרים בשעה 2:55 חלפה כשעה.

5. בית המשפט קמא לא מצא כל פסול בכך שהמערער לא נלקח למתן דגימת דם, כפי שביקש מהשוטרים, מאחר והוא לא הציג לשוטרים כל סיבה, רפואית או אחרת, שבעטייה עליהם לחרוג מנוהגם ולסור עמו למתן דגימת דם במקום בדיקת אוויר נשוף.

6. באשר לטענות ההגנה ביחס למפעיל הינשוף, קבע בית המשפט קמא כי אין חולק שהמפעיל ביצע את כל הבדיקות הנדרשות הן בקרת הכיול היומית בתחילת המשמרת ובסיומה והן בדיקת נשיפה עצמית בתחילת המשמרת ובסיומה. בדיקות אלו נמצאו תקינות ומשך המסקנה היא שבדיקת הינשוף היתה תקינה.

7. בית המשפט קמא אף התייחס לכך שמחומר הראיות עלה כי מפיו של המערער נדף ריח חזק של אלכוהול, נתון שאינו מתיישב עם גרסת המערער לפיה שתה משקה תפוזים מוגז בלבד ללא כל אלכוהול. כן ציין בית המשפט קמא כי המערער נבדק בבדיקת נשיפון ונמצאה אינדיקציה לשכרות וכי הוא אף התנדנד בעמידה וכשל במבחן הבאת אצבע לאף. בית המשפט לא מצא מקום לפקפק באמינות מבחני הביצוע שבוצעו למערער ובתוצאותיהם וקבע כי המערער כשל בשניים מתוך שלושת מבחני הביצוע.

נימוקי הערעור

8. לכל אורך הדרך טען המערער כי לא שתה כלל משקה אלכוהולי, אלא רק משקה תפוזים מוגז. המערער

לא חתם על אף מסמך מהמסמכים שלכאורה מולאו בעניינו, לרבות פלטי הינשוף.

9. כאשר השוטר עצר מלכתחילה את המערער הוא נטל ממנו תעודת זהות ורישיון נהיגה ורשם את פרטיו. רק בשלב השני, כאשר התעורר חשד לשכרות, הופנה המערער לבדיקת ינשוף וקיבל הסבר על התהליך. לדברי המערער הוא עבר את הבדיקה בהצלחה, אלא שככל הנראה נוצר בלבול בין המסמכים בין השלב הראשוני של מילוי הפרטים לבין שלב הבדיקה.

10. מכאן שאין לשלול את האפשרות שהמסמכים מתייחסים לאדם אחר ששתה אלכוהול, ולא למערער שסירב באופן גורף לחתום על המסמכים. שגה, אפוא, בית המשפט קמא עת קבע בהכרעת דינו כי מאחר שהמערער לא הורשע על בסיס סירוב להיבדק, שאלת החתימה על סעיף 8 בת/8 אינה רלוונטית, שכן המדובר בעניין אמינותו של המערער אל מול אמינות תרשומות השוטרים. אם אין זו חתימתו של המערער אלא של אדם אחר, אזי קיים ספק באשר לאמינות יתר תרשומות השוטרים, כאמור, ובהן בדיקת המאפיינים שבוצעה למערער, וכן זמני עצירתו של המערער ועיכובו עובר לבדיקת הינשוף, וכן תוצאות בדיקת הינשוף המיוחסות למערער. יתר על כן, בשום שלב לא ניתן למערער, כפי שדרש בשטח, לעיין בפלטי בדיקת הינשוף.

11. עוד מחקירתו הנגדית של מפעיל הינשוף עלה כי לא בוצע כיוול ובדיקה עצמית למכשיר הינשוף על פי הנהלים. ברי כי במידה ומפעיל הינשוף לא פעל על פי הנהלים הרי שהמשמעות היא כי המכשיר לא כויל כהלכה וכי לא ניתן לסמוך על אמינות תוצאות הבדיקה באותה המשמרת.

תגובת המשיבה

12. הכרעת הדין ברורה ומפורטת וכלולה בה התייחסות לכל הטענות שהעלה המערער.

13. בדו"ח השוטר שעצר את המערער צוין כי מהמערער נדף ריח חזק של אלכוהול וכי הוא נכשל בבדיקת המאפיינים. לאחר מכן, נערכה לו בדיקת ינשוף גם בה נכשל. בית משפט קמא לא קבע שמישהו אחר חתם את החתימה בסעיף 8 בת/8 ולא קיבל את חוות דעת מומחה ההגנה.

בנסיבות המקרה דנן, לא קם ספק סביר ואין לקבל את גרסת המערער לפיה הוא שתה רק משקה תפוזים מוגז.

דין והכרעה

14. בפני בית המשפט לתעבורה העידו עדי תביעה, המערער וכן מומחה מטעמו ובמסגרת פסק דין סדור, מפורט ומנומק הורשע המערער בעבירת הנהיגה בשכרות שיוחסה לו.

בית משפט קמא הרשיע את המערער על סמך ממצאי בדיקת מכשיר הנישוף שמדד בליטר אוויר נשוף מריאותיו של המערער 340 מיקרוגרם אלכוהול.

בית משפט קמא נזקק בהכרעו את דינו של המערער, גם לראיות המלמדות על כך שמפיו של המערער נדף ריח חזק של אלכוהול עת עוכב על ידי השוטרים, לכך שבבדיקת נשיפון נמצאה אינדיקציה לשכרותו ולכך שכשל בשניים מתוך שלושת מבחני הביצוע שנערכו לו.

באשר לאופן ביצוע בדיקות המערער במכשיר הנישוף, מצא בית משפט קמא כי הללו בוצעו כהלכה ובהתאם להנחיות.

כידוע, אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות ועובדה שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, ולא מצאתי כי התקיימו במקרה שלפני הנסיבות החריגות המצדיקות סטייה מכלל זה (ראו: ע"פ 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 918 (2001); ע"פ 8739/12 מוחמד נ' מדינת ישראל (9.6.2015); ע"פ 3579/14 אטקלטה נ' מדינת ישראל (3.1.2016)).

15. נתתי דעתי לטענת המערער הנוגעת לחתימה המופיעה בסעיף 8 בת/8, ולקביעתו של בית משפט קמא כי יש להתעלם מחלק זה בתרשומת השוטרים, אך לא מצאתי כי יש בכך כדי להקים ספק סביר באופן שיצדיק את ביטול ההרשעה.

גרסת המערער לפיה בליל האירוע הוא שתה רק משקה תפוזים מוגז, לרבות ציון שם המסעדה בה שהה ושם המשקה הספציפי ("פנטה") נרשמו נאמנה במסגרת סעיף 2 לדו"ח האכיפה - ת/8. לאור האמור, הסיק בית המשפט קמא, ובצדק, כי תרשומת השוטרים בדו"ח זה מתייחסות למערער וכי לא נפלה טעות בזיהוי ואין בספק שהתעורר באשר לחתימה בסעיף 8 לדו"ח זה כדי להפריך מסקנתו זו.

16. עיינתי במסמכים שהוגשו לבית משפט קמא, ולא מצאתי יסוד של ממש להשערתו של ב"כ המערער כי חלה טעות או ארע "בלבול" במסמכים הנושאים את שמו של המערער. "טביעות אצבעותיו" הייחודיות של המערער עולות מכל המסמכים, החל בגרסת שתיית המשקה המוגז, עבור בסירובו העיקש לחתום על המסמכים, כלה בדרישתו לבצע בדיקת דם וכן בסימנים נוספים "הקושרים" את המערער לבדיקת הנישוף ותוצאותיה המרשיעות. ההשערה כי רק צירוף מקרים הביא לכך שבאותו מקום ובאותה שעה נתפס אדם אחר בעל אותם מאפיינים, וכן כי השוטרים שערכו את הדוחות רשמו פעם אחר פעם בטעות את פרטיו של המערער על כל המסמכים במקום פרטיו של אחר, היא השערה רחוקה, שבוודאי אינה מגיעה כדי ספק סביר.

בהקשר זה יש לציין כי מלבד דו"ח האכיפה של השוטר שעייב את המערער- הוא ת/8 הרווי פרטים מזהים של המערער כאמור, אף ת/7- שכותרתו "תחקור חשוד" ונערך על ידי אותו השוטר- נושא את שם המערער, מספר תעודת הזהות שלו ואת תוצאת בדיקת הנישוף שנערכה לו (340 מיקרוגרם אלכוהול) ואף כולל פרטים אודות מקום הבילוי, סוג המשקה ששתה, מספר הרכב, המיקום בו עוכב על ידי המשטרה, הדרישה לעריכת בדיקת דם

והסירוב לחתום. בדומה, ת/3 שכותרתו "דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף" ונערך על ידי מפעיל הינשוף כולל את שמו של המערער, תעודת הזהות, תוצאת הבדיקה, המיקום בו עוכב על ידי המשטרה, הדרישה לעריכת בדיקת דם והסירוב לחתום. ואילו בת/1 - מסמך פלטי נשיפה - שאף הוא נערך על ידי מפעיל הינשוף מצוינים לצד תוצאת הבדיקה, שם המערער, תעודת הזהות שלו, המיקום בו עוכב על ידי המשטרה וסירובו לחתום, סירוב שעובר כחוט השני בכל הדוחות, כפי שציין בצדק בית משפט קמא.

17. הנה כי כן, בחינת חומר הראיות בתיק מלמדת כי השערות של ב"כ המערער כי ארעה טעות או "בלבול" בין המערער ואדם אחר, איננה יכולה לעמוד. לפיכך, אף אם נניח לטובת המערער, כפי שהניח בית משפט קמא, כי החתימה המופיעה בסעיף 8/בת/8 כחתימת הנהג אינה חתימתו שלו, עדיין אין בכך כדי לתמוך בטענה לפיה אף יתר הטפסים הנושאים את שמו ותעודת הזהות שלו אינם שייכים לו. זאת, כאמור, לאור הפרטים הרבים המצוינים בהם והקושרים בינם לבין המערער וגרסתו העקבית, זאת בנוסף לעובדה כי המערער כשל במבחני הביצוע וכן התרשמותו של השוטר כי נדף ריח חזק של אלכוהול מפיו של המערער.

18. צדק, אפוא בית משפט קמא שקבע כי הוכח מעל לכל ספק סביר כי המערער הוא הנהג שנשף למכשיר הינשוף ולו יש לייחס את תוצאת הנשיפה, ולפיכך יש בסיס להרשעתו בעבירה שיוחסה לו.

19. לאור האמור, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ו, 27 יולי 2016, בהעדר הצדדים.